

ξον δ' ἐς Κρίσην εὐδείλεον ἀμπελόεσσαν
 ἐς λιμέν', ἡ δ' ἀμάθοισιν ἐχοίμωτο ποντοπό-
 ρος νηὺς.
 ἐνθ' ἐκ νηὸς ὕρουσεν ἀναξ ἑκάεργος Ἄπολλων
 ἀστέρι εἰδόμενος μέσῳ ἡματί' τοῦ δ' ἀπὸ
 πολλὰ
 σπινθοαρίδες πωτῶντο, σέλας δ' εἰς οὐρανὸν
 ἔκεν.
 ἐς δ' ἄδυτον κατέδυσε διὰ τριπόδων ἐοτίμων.
 ἐνθ' ἄρ' ὁ γε φλόγα δαίε πφανοσκόμενος τὰ
 ἄ κηλα,
 πᾶσαν δὲ Κρίσην κάτεχεν σέλας' αἰ δ' ἄλο-
 λυξάν
 Κρισαίων ἄλοχοι καλλίξιναι τε θύγατρεις
 Φοίβου ὑπὸ οὐτις.

(438—47)

ἤρχε δ' ἄρα σφιν ἀναξ Διὸς υἱὸς Ἄ-
 πόλλων
 φόρυγγ' ἐν χεῖρσιν ἔχων ἑατὸν κιθαρίζων
 καλά καὶ ὕψι διδάξ' οἱ ῥε ρήσσοντες ἔποντο
 Κρητες πρὸς Πυθῶ καὶ ἠηταιὸν' ἀείδον,
 οἳ τε Κρητῶν παιήονες οἳ τε Μούσα
 ἐν στήθεσιν ἔθηκε θεὰ μελίγληρον αἰοδήν.
 (514—9)

ΒΥΖΑΝΤΙΝΗ ΠΟΙΗΣΗ

Ἄρα τὸν ἑαυτῆς ἡ Ἄμνās, ποτὲ ὄρωσα,
 τὸς σφαγῆν ἐπισπεύοντα, προθύμως κατηκο-
 λούθει, τὰτα δόωσα αὐτῷ: Ποῦ πορεύη Τέ-
 κνον μου γλυκύτατον; Χριστὲ, τίνας χάριν, τὸν
 δρόμον τοῦτον μακρόθυμε, τρέχεις δόκνωσ,
 Ἰησοῦ ποθεινότε, ἀναμάστιγτε, κολυέει Κύ-
 ριε, δός μοι τὸν λόγον τῆ δούλη σου' Τί μοι
 παμφίλτατε' μὴ με παρίδης Οἰκτίριμον σιγῶν
 ἐμὲ τὴν τεκοῦσάν σε, Θεὲ πανοικτίριμον, ὁ δω-
 ρούμενος τῷ Κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Τι τὸ θαυμαστὸν, καὶ ἐξαισίον; ἡ Παρ-
 θένος τῷ Κυρίῳ, ἀνεβόα μητρικῶς. Αἱ ὄδινες,
 αἷς οὐκ ἔγγων ἐν τῷ τίκτειν σε, Τί, δομῆται,
 καθικνούντα ἰτῆς καρδίας μου' οὐ φέρω, ἐν
 σταυρῷ προσηλωμένον σε, ὄραν τὸ φῶς τῶν
 ὀμμάτων μου' ὡς εἰρηκας ἐξανάστηθι, ἄπως
 δοξάσω σὺν τῷ Κόσμῳ, τὴν φοικτὴν Οἰκονο-
 μίαν σου.

Νῦν καιρὸς εὐπρόσδεκτος, νῦν ἡμέρα σω-
 τηρίας' ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἔλεους σου, ἐπίσκε-
 ψαι μου τὴν ψυχὴν, καὶ τὸ φορτίον τῶν ἀνο-
 μῶν μου, ἄνες μόνε Φιλάνθρωπε.

Ἐμᾶς οὔτε φλόγες οὐ σφαγμαί, οὐ τροχοί,
 οὐκ ἀροθρέμβολα, καταπέλται, πριστήρες, οὐκ
 ἄλλη βάσανος πικρὰ διεχώρισε, τῆς ἀγάπης
 Χριστοῦ Ἄθληται.

Ἄμετροτά σοι πταίσας, ἀμετρήτους κολά-
 σεις ἐκδέχομαι, βρυγμὸν ὀδόντων, καὶ κλαυ-

θμὸν ἀπαράκλητον, γέγγαν πυρός, καὶ σιότης
 καὶ τάραρον. Κοιτὰ δικαιοτάτη δάκρυα σὺν
 μοι δόρησαι, δι' ὧν εὐφρο τὴν ἄφρον, καὶ χα-
 κῶν μου τὴν λύσαν, νηστεύων καὶ κράζων σοι
 Δέσποτα Χριστὲ, οἰκτείρησόν με, διὰ μέγα καὶ
 πλοσίον ἔλεος.

Χαλινούς ἀποπτύσας τοὺς πατρικούς, ἀσά-
 τη φρενί, τοῖς κτηνώδεσι τῆς ἁμαρτίας, λογι-
 σμοῖς συνέζησα, ὅλον μου τὸν βίον δαπανήσας
 ἀσώτως, ὁ τάλας ἐγὼ' τροφῆς δὲ λειπόμενος,
 δεδαιώσης καρδίαν, πρὸς καιρὸν λυπαίνουσαν,
 ἠδονῆν ἰσιτοῦμην. Ἄλλὰ Πάτερ ἀγαθὲ, μη-
 κλίσης μοι τὰ φιλάνθρωπα σπλάγχνα, ἀλλ' ὀ-
 νοίξας δέξαι με, ὡς τὸν Ἄσωτον Τίον, καὶ
 σῶσον με.

Ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ, ὁ
 τιθεὶς θαλάσση, ὄριον φάρμον, καὶ συνέχων τὸ
 πᾶν, σὲ ἔμειν ἦμιον, σὲ δοξάζει σελήνη, σοὶ
 προσφέρει ἕμνον πᾶσα κτίσις, τῷ Δημοιογῶ
 καὶ Κτίστη, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἦλεος ἔλεος ἔλεος ἔσο κύριε' κρίνον τὴν
 κρίσιν μου ἐμοί, Δικαιοκρίτα τὸν μικρὸν μου
 στεναγμὸν, διὰ ἔλεος μέγα, προσδεχόμενος
 Χριστὲ καὶ μὴ παρίδης με.

Ἦμαρτον ἠμολογῶ σοι Κύριε, ὁ ἄσωτος
 ἐγὼ' οὐ τόλμῳ ἀνένισμι εἰς Οὐρανὸν τὸ ὄμμα
 ἐκείθεν γὰρ ἐκπέσων, ἐγενόμην ἄθλιος. Ἦ-
 μαρτον εἰς τὸν Οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου, καὶ
 οὐκ εἶμι ἄξιος κληθῆναι υἱὸς σου' ἐμαυτὸν ἀ-
 ποκηρύττω, οὐ χροῖζω κατηγορῶν, οὐδὲ πάλιν
 μαρτύρω' ἔγω θρασυβειβούσάν μου τὴν δου-
 ρίαν' ἔγω κατασχόνουσαν τὴν παροῦσάν μου γέ-
 μνωσιν, πρὸς ἐντροπὴν δὲ τὰ ῥάκη, ἢ περιβό-
 ῳλημα. Εὐσπλαχνε Πάτερ, Τί με μονογενὴς, τὸ
 Πνεῦμα τὸ ἅγιον, μετανοούντᾶ με δέξαι, καὶ
 ἐλέησόν με.

Τὸν Ἄρα ἐπὶ ἔθλου ἡ Ἄμνās θεοφοῦσα
 μετὰ λησῶν μακρόθυμε, σταυροῦμένον σε Λό-
 γε, καὶ λόγῳ ἐκνευθόμενον πλεονῶν, ἀλλό-
 γει δόωσα μητρικῶς Τί τὸ ξένον καὶ φροῦ-
 δες Ἰησοῦ μου μιστήριον; πῶς καλῶτερά τά-
 φη ὁ ἀπεριόρατος θεός; ἀφροστον τὸ τελεί-
 ομενον! μὴ τὴν τεκοῦσάν μόνην ἔσσης, Τί μου
 γλυκύτατε.

Ἄσωτον ζῶν, ορεμωμένον βίον, κοθήσας
 ἡμαρτωμαί, ἐγὼ ὁ ἄσωτος' λάμψον ἄκτινα, ἐ-
 πιστροφῆς μοι Λόγε, ὁ ἡλίου φέγγος, τῷ πᾶ-
 σχειν ἁμαρτωσας.

Παναγία Δέσποινα, ἡ ἑλλίς μου καὶ κατα-
 φυγὴ τὰ τραύματα τῆς ἐμῆς, ἴσασαι ψυχῆς, τὸν

γόν μου εισηγευσον' ένα κάθω, χάρων άνυ
μνώ, τὰ μεγαλεία σου, Θεοτόκε άειπάρθενε.

•••
Έκ τής οίξης άνέτειλε, σου άνθος ζωής.
Έσσαί προπάτορ άνασκήτησον, ό σώζων κό-
σμον, εκ τής άγνης Νεάνιδος, Χριστός ό Θεός.

(Τριώδιον)

ΔΙΗΓΗΣΙΣ ΤΟΥ ΑΧΙΛΛΕΩΣ

Έκείνη εκ τές άγκάλες του οίκα ήθελεν νά
έγέροθη,
άλλ' ώς φυτόν εκλίνευτων, είχεν του πόθου
πόνους,
ώπερ κισσός εις τό δεινδρόν ούτως τόν ένε-
πλάκη,
καί ήτον δυσανάπλεκτη ή κόρη άπέ τόν νέον.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΣΟΛΩΜΟΣ

γλυκο στον ελευτερον εινε
ακινισο νικτα να μενει
οποταν φεγγαρι προδευει,
ο Ζεφυροσ μοιυε φουά
& πεφτυ λεπτουλα δροσιά.

ΔΗΜΟΤΙΚΟ

Η μάνα πχει δυό παιδιά, πού φασοκινη-
γο'νε
πέσ της, νά μήν τά καρτερεί, νά μάν τ' ό-
παντηχοίνει.
ή Σαλαμπριά κατέβασε με ήλιο, με φεγγάφ.
κι αυτά στη μέση κοιμισπούν σαν ψάρια πε-
λαγήσασ (...).

ΜΝΗΜΗ ΜΑΝΗΣ

στον Άντρεά Μπελεζίνη

Προσηλιακά κι άποσκιερά
πέτρα κι ή πέτρα στη σειρά
μέσ στά δουνά, στις μυρουδιές
πάνε για σπίτια, για φυχές
χωρίς νερό, χωρίς νερά
προσηλιακά κι άποσκιερά,
πέτρα στην πέτρα, νά ή γραμμή
πού 'ρθε στο σήμα σου νά μπει.

Σωκράτης Α. Σκαρτσής

Όράτιος

Ω Δ Η

Ντροπή, συγκρατημός πώς νά ταιριάζει
μέ λαχτάρα για φίλο τόσο άγαπητό,
Άρχίνα τὰ λυπητερά τραγουδία, Μελοπομένη,
πού λαγαρή φυνή, κιθάρα σου χάρισε ό πα-
τήρας.

•••
Τόν Κοϊντίλιο λαπόν αϊώνιος όπνος θαραινεί!
Ή Αϊδώς κι ή άδελφή τής Δίκης
ή Πίστη ή άδιάφορη και ή γυμνή Άλήθεια
όμοιον του πότε θα δρουν;

•••
Πολλοί καλοί θρησκυε τόν χαμό του,
μά πού πολύ άπό σέ, Βεργίλιε, κανείς
μέ μάτση εύσέβεια ζητάς άπ' τούς θεούς τόν
Κοϊντίλιο
—άλλοίμονο! ύπόσχεση τέτοια δε σου είχαν
δώσει.

•••
Τι κιάν τραγουδία φάλω γλυκύτερο κι άπ' τού
Όρφέα
τής Θράκης, αυτόν πού ένώθαν και τὰ δέντρα;
Τόχα τό αίμα ξαναγυρνά στην άβυσση μαρφή,
πού με τό τραγικό ραβδί του μά για πάντα

•••
στο μαύρο μάζεφε κοπάδι του ό Έρμής, ά-
καμπτος
στά παρακάλια μας τή μοίρα τους ν' άλλάζει.
Είνας ακληρό· μά πού ελαφρό ή ύπομονή τό
κάνει
ό,τι ν' άλλάζουκε άπ' τούς θεούς δέν μάς
έχει δοθεί.

(Α' βιβλίο, Όδύ 24, Στόν Βεργίλιο,
για τό θάνατο του κοινού φίλου Κοϊντίλιου
Βάρρου — 24 π.Χ.).

Χάινριχ Χάινε

ΣΤΗΝ ΞΕΝΗ ΓΗ

Κάποτε είχα μά άμορφη πατρίδα.

Ή δροξ
φύτρωνε 'κει τόσο ψηλή, οι διαλέτες
νέουσε άπαλές.

Ήταν άνερο.

•••
Μέ φίλο' ή πατρίδα γερμανικά και
μού 'πε γερμανικά
(δύσκολα θα τό πιστεύε κανείς
πόσο γλυκά ήχοόσε) τή λέξη «Σ' άγαπή!»
Όνειρο ήταν.

Μετάφρ. Άντ. Η. Σακελλορίου